

grund til at afholde de paagældende Individier fra at søge en passende Ansættelse.

ad § 24.

De foreslaaede Bestemmelser ere de samme som de, der i den almindelige Pensjonslov ere fastsatte for Embedsmænds Enker under lignende Omstændigheder. Man har kun ikke fundet tilstrækkelig Opfordring til at foreslaae, at Invaliders og Faldnes Enker, der paany indgaae Egtekab, skulle ligesom Enkerne efter dem, der vare pensionsberettigede ifølge tilbagelagt Tjenestetid, erholde Afgang til Statens særlige Forsorg, saafremt deres anden Mand for dem maatte afgaae ved Døden. Deres Afgang til Statens særlige Forsorg maa nemlig efter det Foransførte kun antages begrundet i en Billighedsfølelse med Hensyn til den Trang, der er fremkaldt ved Mandens Opoffrelser i Statens Tjeneste, og ikke, som for Enkerne efter dem, der vare pensionsberettigede ifølge tilbagelagt Tjenestetid, tillige i et dem givet Reiskrav.

IV. Understøttelse for Børn.

Ved Sø-Staten har der hidtil i Reglen ikke været tilstaaet Understøttelse til Børn, og er det aldeles undtagelsesviis, at nogle Enker i den senere Tid have erholdt 48 fl. maanedlig for hvert Barn indtil det 15de Aars Alder. Derimod er det ved Krigshospitalskassens Pensjons-Regulativ af 31te August 1834 § 6 Lit. g (Cfr. Anhanget Bilag B) udtrykkelig foreskrevet for Land-Staten, at faderløse militære Børn under 15 Aar, selv om Moderen endnu er i Live, blive at tillægge 5 Rbd. aarlig. Ligesledes kan af Fonden for Dvæstede og Faldnes Efterladte overeensstemmende med det for samme givne Regulativ (Cfr. Anhanget Bilag D) tilstaaes indtil den nævnte Alder Opdragelses-hjælp for Børn, hvis Fædre ere afgaaede ved Døden, men ffjælnes der ved denne Leilighed, ligesom med Hensyn til Enkerne, imellem: om Fædrene ere faldne, hvortil dog henregnes de af deres Saar afdøde Krigere, eller Invalider, som have været tillagte Pension af Fonden. For de Forsnævntes Børn er Opdragelses-hjælpen nemlig ansat fra 18 Rbd. til 36 Rbd. aarlig og for de Sidnævntes indtil 10 Rbd. aarlig.

Regjeringen kan imidlertid ikke finde det

rigtigt, at den Ret til Pension, der ifølge tilbagelagt Tjenestetid er indrømmet de til de militære Underclasser hørende Personer samt deres Enker, ligesom hidtil ved Land-Staten, udstrækkes til deres Børn. Dette vilde ogsaa stride imod, hvad der er bestemt ved den almindelige Pensjonslov for Embedsmænd og deres Enker, og man formener, at der ikke engang er tilstrækkelig Anledning til at aabne dem Afgang til en saadan extraordinair Understøttelse, som der i særegne Tilfælde er givet Haab om til Opdragelsen af Embedsmænds Børn. Den lignende Understøttelse, der i alt Fald kunde indrømmes for Underclassernes Børn, ville disse altid have ubetinget Fordring paa igjennem vedkommende Communes Fattigvæsen, uden at der for dem i saa Henseende kan opstaae noget trykkende Forhold. Imidlertid troer man dog, at der bør statueres en Understøttelse med Hensyn til Børn efter Invalider og dem, der ere faldne i Krigen eller dræbte under Tjenestens Udførelse. Disse ere nemlig i Statens Tjeneste pludseligen blevne berøvede Afgang til at sørge for deres Børn, og ligesom den Billighedsfølelse, hvorpaa Invalidforsørgelsen overhovedet er begrundet, saaledes maa tale for, at der af Statskassen tilstaaes nogen Understøttelse for saadanne Børn, saa synes vedkommende Communer ogsaa herpaa at have en Fordring, da det er ved den for Staten i det Hele udførte Tjeneste, at Fædrene ere blevne satte ud af Stand til at fyldestgjøre den dem paahvilende Forsørgelsespligt.

Hvad angaaer de specielle i Forslag bragte Bestemmelser, maa det bemærkes:

ad § 25.

Denne indeholder kun en Udtalelse af den ovenfor yttrede Anskuelse.

ad § 26.

Den her foreslaaede Understøttelse har man troet at kunne være passende ikke alene efter de stedfindende Forhold, men ogsaa med Hensyn til, hvad der hidtil er bleven tilstaaet saavel af Krigshospitalskassen som af Fonden af Dvæstede og Faldnes Efterladte. Man har kun formæent, at der burde gøres nogen Forskjel paa de Børn, hvis Moder endnu lever, og de, hvis begge Forældre ere afgaaede ved Døden. Dette er nemlig ikke hidtil fæet; men ligesom